

Gästspel med Panikteatern

Recension för NLT av Bo Borg

Det var gott om folk och bra stämning i Österängs Bygdegård på söndagskvällen den 3 oktober 2011, när Panikteatern gjorde sitt årliga gästspel. Säg den teaterarrangör som bjuder på soppa och kaffe med dopp i pausen. Så gör man i Österängs Bygdegård och omsorgen om publiken gör att man känner sig extra välkommen och kommer i bra stämning för teater. Panikteatern är en liten, oerhört sammansvetsad, fri teatergrupp som specialiserat sig på att spela tänkvärda pjäser där både humorn och det underliggande allvaret är viktiga. I de pjäser jag sett hänger de ihop som ler och långhalm. Panikteatern turnera flitigt sedan många år tillbaka. Deras pjäser har visats på över 800 platser och setts av över 60 000 personer. Vi i Österängspubliken har bland annat sett deras EU-satir Revisorn i Eninge och den mera mysexistentiella Sixten Olsson på hemmaplan. Årets pjäs, Tid för avgång är märklig. Det är lätt att beskriva handlingen, men mycket svårt att säga vad den handlar om. Två gubbar blir kvar på en nerlagd järnvägsstation och med fantasins hjälp och sina gamla rutiner forstätter de att jobba. Dit kommer en praktikant som visar sig vara en förslagen sol och vånerska. Det blir både kul och sorgligt. Det handlar om utanförskapet hos dem som blivit över. Och hur de drömmer om att livet ska ha en mening och att pensionen ska bli en befrielse. Fast man inte har något att göra gäller ändå att skenet av att ha mycket att göra och att göra sin plikt ska hållas uppe. ”*Jag skall snart få ett bättre liv, var så säker.*” är en nyckelreplik. Panikteatern är mycket skickliga skådespelare. Trots att, åtminstone jag, hade svårt att hänga med i meningen med pjäsen märkte jag hur känslorna kom och skiftade. Skrattet fastnade i halsen och leendet blev nog både en och annan gång sorglustigt snett. Panikteatern arbetar med minutiöst detaljrealistiskt skådespeleri. Varje klunk sväljs tydligt och när ett ägg ska stekas steks ett ägg på riktigt. Och de skapar den där nerven som gör att man fångas in av pjäsens egen logik. Realismen gör den egentligen surrealistiska handlingen trovärdig. Jag vet inte hur många gånger jag sett folk spela fulla på scen och det har varit pinsamt och löjligt. Allvarlig fylla kunde väl ingen som Keve Hjelm. Men den som ska vara rolig funkar så gott som aldrig. Därför en reservationslös eloge till Panikteaterns P-A Strand som gjorde det så klockrent roligt. Panikteatern verkar stortrivas på Österängs bygdegård på söndagskvällen. Hoppas Panikteatern kommer nästa år igen. **Bo Borg**

Panikteatern Tid för avgång – en skenbar komedi Av: Brian Phelan Regi: Alexander Nordström Medverkande: Ronald Brandel, P-A Strand, Maud Nyberg Publik: ca 50